

Drammen d. 17de Marts
1872.

Kjære Grieg!

Tak for de Minder der Læser! Jeg har allerede sat dem ind paa Reuter og Reuter dros en god Linderstøttelse til min Kjøbmandsskab. Ja jeg glemte at vedlægge Billederne, det var dumt, Gud ved hvad du nu har tænkt paa for Billedet, ja nu kan du see dem N. hvis jeg ikke atter glemmer dem; jeg vil haabe at du ikke føler dig alfor meget skuffet. Det var min smaa Peder, som netop den Gang kom fra Fotografen og saa fik jeg Ligt til at sende dem til dig og din Kone. -

Dit Brev har gjort mig baade glad og bedrøvet; jeg føler mig glad og jeg takker dig for at du oppfatter rigtig min alleminde Lyveover for dig og din Kunst, men jeg er indertid lei over den elendige hvooper du behandler af de gode Christiansensere. Laa gult broder jeg dog virkelig i Taks at det havde været, men der gaa nu

op for mig lidenskabeligt som kan lede
fra spor, og jeg siger Dig rent ud, og
Dig for den unge Warmuth. Denne
i og for sig aldeles intetsigende Person
har dog en vis Vægt hos det norske,
København - eller rettere sagt umiskettede
københavnske Publikum. Alle
Udlands Kunstnere kommer jo drømt
ogsaa til ham først, og der erkæn-
der de sig om mangt og meget;
jeg skal vædde ti mod en paa, at
det er ham som har talt om Dig
til Tatter. Man ypperde mig i
Juleen da jeg var inde, da Taleren var
om de norske Illustrationsblade, at
viist Ingen volder lovere noget Ord
til disse, da viist Ingen bliver indsat
Dig for at blive forkastet af den stræng
Griegs Dom eller blive indkastet hans
Vædder om. Jeg har siden tænkt
paa dette mere og mere, især da
da du ogsaa har talt til mig
om Warmuths Haudemanns Livsopfor-

Dig, og der saaledes ikke er noget
gode forhold mellem dem. Hvad han
gentlig har imod Dig ved jeg ikke, men
at han er bleven opset i en storartet
Grad af Afelm (C.) det faar jeg mere
og mere Grund til at Tro. Jeg tror
at disse Herrer give hvad du staar
: menneskelig Maat for at faa
Publikum overbeviste om at di
tatsat duer; og at en del af Pub.
likum lader sig overbevise om Maat
og meget Visant, det ere vi dog
ikke blinde for. Det er altsaa
et Potteri. Warmingh foretog
Otto's Værker, Afelm ophjelpen
Warmingh's Alibi-handel dels ved
at snakke og dels ved at skrive,
Warmingh man til Gendygd være
med faa at rakke Dig ned og det
gives han med Glæde, da han skryner
at di ikke lere hand og aldis er
de i Pøtkekun, Kord sagt at di
ikke viser han din store Alibi

handler om Bløddigud som det
sømmes sig en ellisitet (være han
stor eller liden) Ligeoverfor et efter
vare Løsholdt af blomstrende ellisitet,
handler formen. Ellisithandleren
er i hans Gæde naturligtvis et 1.
Componistens faar sig sig med den
evade, at han vil tage dres Park.

Det er jo barnagtigt dunkt af ham
at sig dette til en Mand som Satter,
men sig forsikres sig paa min Ore, at
han er saa dunt, at han endtil,
der sig at Satter tror ham og at
han desareng ikke engang vil
lægge an paa at faa fat i sig.

Nu ja nok kuom, det kan siges
at være Trost, men sig tror dog
at sig har Ret og er ind paa det
Rette. Mange og meget kan siges
aklart i min Lømatilling af Sagen
men sig tror nok at de foretaar den
ombroctlige alleing. -

(Den Beretning om Satter har gaaet

X mig til Marv og Beew, og jeg
skulle Intet hellere ønske end at jeg
kündt lag mig en Tour ind. Men
jeg tror desværre det er uigjærligt best
Torsdy og Lördag, da jeg baltige 2
paefølgende Dage har Kirkejeneste
og tryk har det at forrette for mig.
Jernbanen kunde nu have været
færdig, saa skulde jeg ikke have
førsoms Anledningew. Hvis jeg nu
imidlertid skulde komme, saa man
di endelig lage det saa at jeg kan
tale med dig, vi komme da det at
træffe paa Concorsten, da jeg man
reise til Bay strax efter dens Slutning.

Jeg vil nu sige Stop. Forhaabentlig
hører jeg snart fra dig igjen, jeg vilde
saa gjerne paa dig det at skrive til
Mathison Hansen for mig, men herom
en anden Gang.

Lev vel da og mødest med
din Kone vor Hyses hertelig Kilsener
(Din hengion Ven
Ove Capneten)